Chemarea lui Dumnezeu

Textul de memorat: *„Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeul părinţilor noştri, care a pregătit inima împăratului ca să slăvească astfel Casa Domnului la Ierusalim" (Ezra 7:27)*

Duminică, 13 octombrie – Chemarea lui Ezra şi a lui Neemia

1. **Ezra 7:10;** Căci Ezra îşi pusese inima să adâncească şi să împlinească Legea Domnului, şi să înveţe pe oameni în mijlocul lui Israel legile şi poruncile.

2. **Neemia 1:1-11;** 1. Istorisirea lui Neemia, fiul lui Hacalia. În luna Chişleu, în al douăzecilea an, pe când eram în capitala Susa,
2. a venit Hanani, unul din fraţii mei, şi câţiva oameni din Iuda. I-am întrebat despre iudeii scăpaţi care mai rămăseseră din robie şi despre Ierusalim.
3. Ei mi-au răspuns: "Cei ce au mai rămas din robie sunt acolo în ţară, în cea mai mare nenorocire şi ocară; zidurile Ierusalimului sunt dărâmate, şi porţile sunt arse de foc."
4. Când am auzit aceste lucruri, am şezut jos, am plâns şi m-am jelit multe zile. Am postit şi m-am rugat înaintea Dumnezeului cerurilor
5. şi am zis: "Doamne Dumnezeul cerurilor, Dumnezeule mare şi înfricoşat, Tu care ţii legământul Tău şi eşti plin de îndurare faţă de cei ce Te iubesc şi păzesc poruncile Tale!
6. Să ia aminte urechea Ta, şi ochii să-Ţi fie deschişi: ascultă rugăciunea pe care Ţi-o face robul Tău acum, zi şi noapte, pentru robii Tăi, copiii lui Israel, mărturisind păcatele copiilor lui Israel, păcatele făcute de noi împotriva Ta; căci eu şi casa tatălui meu am păcătuit.
7. Te-am supărat şi n-am păzit poruncile Tale, legile şi orânduirile pe care le-ai dat robului Tău Moise.
8. Adu-Ţi aminte de cuvintele acestea pe care le-ai dat robului Tău Moise să le spună: "Când veţi păcătui, vă voi risipi printre popoare;
9. dar, dacă vă veţi întoarce la Mine şi dacă veţi păzi poruncile Mele şi le veţi împlini, atunci, chiar dacă veţi fi izgoniţi la marginea cea mai depărtată a cerului, de acolo vă voi aduna şi vă voi aduce iarăşi în locul pe care l-am ales ca să locuiască Numele Meu acolo."
10. Ei sunt robii Tăi şi poporul Tău pe care l-ai răscumpărat prin puterea Ta cea mare şi prin mâna Ta cea tare.
11. Ah! Doamne, să ia aminte urechea Ta la rugăciunea robului Tău şi la rugăciunea robilor Tăi, care vor să se teamă de Numele Tău! Dă astăzi izbândă robului Tău şi fă-l să capete trecere înaintea omului acestuia!" Pe atunci eram paharnicul împăratului.

Luni, 14 octombrie – Sincronizare profetică

3. **Daniel 9:24-27;** 24. Şaptezeci de săptămâni au fost hotărâte asupra poporului tău şi asupra cetăţii tale celei sfinte, până la încetarea fărădelegilor, până la ispăşirea păcatelor, până la ispăşirea nelegiuirii, până la aducerea neprihănirii veşnice, până la pecetluirea vedeniei şi prorociei şi până la ungerea Sfântului sfinţilor.
25. Să ştii, dar, şi să înţelegi că de la darea poruncii pentru zidirea din nou a Ierusalimului până la Unsul, la Cârmuitorul, vor trece şapte săptămâni; apoi timp de şaizeci şi două de săptămâni, pieţele şi gropile vor fi zidite din nou, şi anume în vremuri de strâmtorare.
26. După aceste şaizeci şi două de săptămâni, Unsul va fi stârpit, şi nu va avea nimic. Poporul unui domn care va veni va nimici cetatea şi Sfântul Locaş, şi sfârşitul lui va fi ca printr-un potop; este hotărât că războiul va ţine până la sfârşit, şi împreună cu el, şi pustiirile.

27. El va face un legământ trainic cu mulţi timp de o săptămână, dar la jumătatea săptămânii va face să înceteze jertfa şi darul de mâncare, şi pe aripa urâciunilor idoleşti va veni unul care pustieşte, până va cădea asupra celui pustiit prăpădul hotărât."

Daniel 9:24-27; *24. Şaptezeci de săptămâni au fost hotărâte asupra poporului tău şi asupra cetăţii tale celei sfinte, până la încetarea fărădelegilor, până la ispăşirea păcatelor, până la ispăşirea nelegiuirii, până la aducerea neprihănirii veşnice, până la pecetluirea vedeniei şi prorociei şi până la ungerea Sfântului sfinţilor.*
25. Să ştii, dar, şi să înţelegi că de la darea poruncii pentru zidirea din nou a Ierusalimului până la Unsul, la Cârmuitorul, vor trece şapte săptămâni; apoi timp de şaizeci şi două de săptămâni, pieţele şi gropile vor fi zidite din nou, şi anume în vremuri de strâmtorare.
26. După aceste şaizeci şi două de săptămâni, Unsul va fi stârpit, şi nu va avea nimic. Poporul unui domn care va veni va nimici cetatea şi Sfântul Locaş, şi sfârşitul lui va fi ca printr-un potop; este hotărât că războiul va ţine până la sfârşit, şi împreună cu el, şi pustiirile.
27. El va face un legământ trainic cu mulţi timp de o săptămână, dar la jumătatea săptămânii va face să înceteze jertfa şi darul de mâncare, şi pe aripa urâciunilor idoleşti va veni unul care pustieşte, până va cădea asupra celui pustiit prăpădul hotărât."

Marţi, 15 octombrie – Două perioade profetice importante

4. **Daniel 8:14,16,26,27;** 14. Şi el mi-a zis: "Până vor trece două mii trei sute de seri şi dimineţi; apoi Sfântul Locaş va fi curăţat!"
   26. Iar vedenia cu serile şi dimineţile, de care a fost vorba, este adevărată. Tu, pecetluieşte vedenia aceasta, căci este cu privire la nişte vremuri îndepărtate."
   27. „Eu, Daniel, am stat leşinat şi bolnav mai multe zile; apoi m-am sculat şi mi-am văzut de treburile împăratului. Eram uimit de vedenia aceasta, şi nimeni nu ştia." 16. Şi am auzit un glas de om în mijlocul râului Ulai, care a strigat şi a zis: "Gabriele, tâlcuieşte-i vedenia aceasta."

Miercuri, 16 octombrie – Alegerea făcută de Dumnezeu

5. **Romani 8:28,29;** 28. De altă parte, ştim că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, şi anume spre binele celor ce sunt chemaţi după planul Său.
   29. Căci pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a şi hotărât mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să fie Cel întâi născut dintre mai mulţi fraţi.

6. **Romani 9;** 1. Spun adevărul în Hristos, nu mint; cugetul meu, luminat de Duhul Sfânt, îmi este martor,
   2. că simt o mare întristare şi am o durere necurmată în inimă.
   3. Căci aproape să doresc să fiu eu însumi anatema, despărţit de Hristos, pentru fraţii mei, rudele mele trupeşti.
   4. Ei sunt israeliţi, au înfierea, slava, legămintele, darea Legii, slujba dumnezeiască, făgăduinţele,
   5. patriarhii, şi din ei a ieşit, după trup, Hristosul, care este mai presus de toate lucrurile, Dumnezeu binecuvântat în veci. Amin!
   6. Dar aceasta nu înseamnă că a rămas fără putere Cuvântul lui Dumnezeu. Căci nu toţi cei ce se coboară din Israel sunt Israel;
   7. şi, măcar că sunt sămânţa lui Avraam, nu toţi sunt copiii lui Avraam; ci este scris: "În Isaac vei avea o sămânţă care-ţi va purta numele."
   8. Aceasta înseamnă că nu copiii trupeşti sunt copii ai lui Dumnezeu; ci copiii făgăduinţei sunt socotiţi ca sămânţă.
   9. Căci cuvântul acesta este o făgăduinţă: "Pe vremea aceasta Mă voi întoarce, şi Sara va avea un fiu."
   10. Ba mai mult, tot aşa a fost cu Rebeca. Ea a zămislit doi gemeni numai de la părintele nostru Isaac.

11. Căci, măcar că cei doi gemeni nu se născuseră încă şi nu făcuseră nici bine, nici rău - ca să rămână în picioare hotărârea mai dinainte a lui Dumnezeu, prin care se făcea o alegere, nu prin fapte, ci prin Cel ce cheamă -
12. s-a zis Rebecăi: "Cel mai mare va fi rob celui mai mic",
13. după cum este scris: "Pe Iacov l-am iubit, iar pe Esau l-am urât."
14. Deci ce vom zice? Nu cumva este nedreptate în Dumnezeu? Nicidecum!
15. Căci El a zis lui Moise: "Voi avea milă de oricine-Mi va plăcea să am milă; şi Mă voi îndura de oricine-Mi va plăcea să Mă îndur."
16. Aşadar, nu atârnă nici de cine vrea, nici de cine aleargă, ci de Dumnezeu care are milă.
17. Fiindcă Scriptura zice lui faraon: "Te-am ridicat înadins, ca să-Mi arăt în tine puterea Mea şi pentru ca Numele Meu să fie vestit în tot pământul."
18. Astfel, El are milă de cine vrea, şi împietreşte pe cine vrea.
19. Dar îmi vei zice: "Atunci de ce mai bagă vină? Căci cine poate sta împotriva voii Lui?"
20. Dar, mai degrabă, cine eşti tu, omule, ca să răspunzi împotriva lui Dumnezeu? Nu cumva vasul de lut va zice celui ce l-a făcut: "Pentru ce m-ai făcut aşa"?
21. Nu este olarul stăpân pe lutul lui, ca din aceeaşi frământătură de lut să facă un vas pentru o întrebuinţare de cinste, şi un alt vas pentru o întrebuinţare de ocară?
22. Şi ce putem spune, dacă Dumnezeu, fiindcă voia să-Şi arate mânia şi să-Şi descopere puterea, a suferit cu multă răbdare nişte vase ale mâniei, făcute pentru piere;
23. şi să-Şi arate bogăţia slavei Lui faţă de nişte vase ale îndurării pe care le-a pregătit mai dinainte pentru slavă (despre noi vorbesc)?
24. Astfel, El ne-a chemat nu numai dintre iudei, ci şi dintre Neamuri,
25. după cum zice în Osea: "Voi numi "popor al Meu" pe cel ce nu era poporul Meu şi "preaiubită" pe cea care nu era preaiubită.
26. Şi acolo unde li se zicea: "Voi nu sunteţi poporul Meu", vor fi numiţi fii ai Dumnezeului celui Viu."
27. Isaia, de altă parte, strigă cu privire la Israel: "Chiar dacă numărul fiilor lui Israel ar fi ca nisipul mării, numai rămăşiţa va fi mântuită.
28. Căci Domnul va împlini pe deplin şi repede pe pământ Cuvântul Lui."
29. Şi, cum zisese Isaia mai înainte: "Dacă nu ne-ar fi lăsat Domnul Savaot o sămânţă, am fi ajuns ca Sodoma şi ne-am fi asemănat cu Gomora."
30. Deci ce vom zice? Neamurile, care nu umblau după neprihănire, au căpătat neprihănirea, şi anume, neprihănirea care se capătă prin credinţă;
31. pe când Israel, care umbla după o Lege care să dea neprihănirea, n-a ajuns la Legea aceasta.
32. Pentru ce? Pentru că Israel n-a căutat-o prin credinţă, ci prin fapte. Ei s-au lovit de Piatra de poticnire,
33. după cum este scris: "Iată că pun în Sion o Piatră de poticnire şi o Stâncă de cădere: şi cine crede în El nu va fi dat de ruşine."

Joi, 17 octombrie – Responsabilitatea noastră

7. **Exodul 3:4,10-12,20;** 4. Domnul a văzut că el se întoarce să vadă; şi Dumnezeu l-a chemat din mijlocul rugului şi a zis: "Moise! Moise!" El a răspuns: "Iată-mă!"
10. Acum, vino, Eu te voi trimite la faraon, şi vei scoate din Egipt pe poporul Meu, pe copiii lui Israel."
11. Moise a zis lui Dumnezeu: "Cine sunt eu, ca să mă duc la faraon şi să scot din Egipt pe copiii lui Israel?"
12. Dumnezeu a zis: "Eu voi fi negreşit cu tine; şi iată care va fi pentru tine semnul că Eu te-am trimis: după ce vei scoate pe popor din Egipt, veţi sluji lui Dumnezeu pe muntele acesta."
20. Eu Îmi voi întinde mâna şi voi lovi Egiptul cu tot felul de minuni pe care le voi face în mijlocul lui. După aceea, are să vă lase să plecaţi."

Exodul 4:1,11,12,27-31; 1. Moise a răspuns şi a zis: "Iată că n-au să mă creadă, nici n-au să asculte de glasul meu. Ci vor zice: "Nu ţi S-a arătat Domnul!"

11. Domnul i-a zis: "Cine a făcut gura omului? Şi cine face pe om mut sau surd, cu vedere sau orb? Oare nu Eu, Domnul?
12. Du-te, dar; Eu voi fi cu gura ta şi te voi învăţa ce vei avea de spus."
27. Domnul a zis lui Aaron: "Du-te înaintea lui Moise în pustiu." Aaron a plecat: a întâlnit pe Moise la muntele lui Dumnezeu şi l-a sărutat.
28. Moise a făcut cunoscut lui Aaron toate cuvintele Domnului, care-l trimisese, şi toate semnele pe care-i poruncise să le facă.
29. Moise şi Aaron şi-au văzut de drum şi au adunat pe toţi bătrânii copiilor lui Israel.
30. Aaron a istorisit toate cuvintele pe care le spusese Domnul lui Moise; şi Moise a făcut semnele înaintea poporului.
31. Poporul a crezut. Astfel au aflat că Domnul cercetase pe copiii lui Israel, că le văzuse suferinţa; şi s-au plecat şi s-au aruncat cu faţa la pământ.